

NAPOIĆ SIĘ (2) *vb pf*

a oraz o *jasne*.

praet 3 sg *m* napoił się (1). *f* napoiła się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nasiąknąć, nasycić się; w przen (2) : Bo *lie* nápoił w niebie miecz moy [*inebriatus est in caelo gladius meus*]: otho ná włość Idumeyfką z łtąpi *Leop Is* 34/5.

napoić się czym (1): Czym *lie* łtrofkána mysi raz hoynie nápoilá Obrokiem tym/ tym prágne by *lie* niepałtwilá. *GosłCast* 48.

Synonim: napelnić się.

Formacje współrdzenne cf POIĆ.

TK